

De gode feer -

et eventyr af Hans Jensen, Hvalvík

Der var så dejligt der ude på landet. I den lille bygd gik færene på markerne og åd det saftige græs, i åen svømmede ørred og laks rundt mellem de legende børn, og i de små huse levede mænd og kvinder i al fordragelighed. Der blev snakket over hegnet, der blev festet, skæmtet og småsladret i al godmodighed, som det nu engang hører sig til i et lille samfund. Så - alt var så godt.

Som i alle andre eventyr kom Den Gode Fe en dag dag til bygden. Hun vendte endnu engang hjem efter, at have været stukket af fra mand og hus for tredje gang. Da hun så den lille idylliske by, blev hun faktisk ja, nærmest euforisk og rystede medlidende på hovedet. Hendes træned blik for skjult ondskab panorerede hen over husene, ind bag gardinerne, lidt under dynerne, og hun fik en åbenbaring: Denne bygd var et stinkende hul af raddenskab, og hun var kaldet som dens frelser.

Indbyggerne i bygden, der var uvidende om deres eget fordærv, kom snart til at nyde godt af Den gode Fe's aktivitet.

Hun begyndte med de ufordærvede sjæle, hvor der skulle være håb, nemlig børnene. Ved ekstatiske børnemøder fortalte hun børnene så levende og medrivende om død og helvede, at det gav arbejde til adskillige psykologer i lang tid. Bygden var hende taknemmelig for det friske initiativ. Ikke alene var hun med til at løse arbejdsløsheden blandt psykologer, men hun gav også forældrene Helvede at slå børnene i hovedet med, hvis de ikke makkede ret.

Den gode Fe's næste projekt var at reformere skolen. Bygdens indbyggere havde naivt troet, at børnene lærte at regne og skrive i skolen, men Feens specialundersøgelser gjorde det hurtigt klart for forældrene, at der kun var to fag i skolen: mopping og læren om asocial adfærd. Da skolen var lammet, og forældrene delte i to velbevæbnede lejre, vurderede vor heltinde, at det var tid til større udfordringer. Den Store Kamp om hjemmene lå forude.

Feen indså hurtigt, at denne opgave krævede kvalificeret assistance, så hun indledte en hvervekamagne. Hun var så heldig, at hun blandt bygdens kvinder fandt en 3-4 stykker, der heller ikke kunne styre deres eget liv, og derfor havde brug for en ekstern opgave, der kunne aflede opmærksomheden fra deres egen personlige fallit. De blev alle udnævnt til Underfeer

af 1 grad med speciale i sladder, bagtalerier og andre giftigheder, som desværre er nødvendige, hvis man har et helligt mål at forfølge.

Til gruppen blev endvidere tilknyttet en chauffør, idet man havde anskaffet sig en lille hvid bus, til akutte evakueringer. Busen fik hurtigt kælenavnet »Skilsmissebussen« blandt gruppens medlemmer. Busens hvide farve skulle symbolisere missionens hellighed. Hvid - for en ren bygd.

Nu havde Feen et Team

Som en af de første opgave valgte man alkoholisme. Feen valgte et, troede hun, overskueligt emne, medens gruppen blev sammensvejet. Men, men - allerede efter få dages intensivt arbejde kunne gruppen fremlægge en liste med mindst 25 alkoholikere, 30 senioralkolikere og 45 potentielle alkoholikere. Det svarede til 110% af den mandlige befolkning. Et ganske forbløffende resultat. Bygdens beundring for De gode Feer var nu grænseløs.

Nu fulgte en ekspansiv periode for De gode Feer. Gruppen blev udvidet med en skriver, der fik til opgave at skrive en daglig klage til børneværn, skolekommission, kommune om alt og alle.

Her var man så heldig at head-hunte en virkelig kapacitet, som tilmed havde tilknytning til Sundhedsvæsenet. Hun havde gennem mange års utrættelig indsats vist sig at være så overkvalificeret, at hun kunne træffe suveræne afgørelser uden at tage fagfolk med på råd. Hendes specialviden inden for seksuelle afvigelser skulle senere komme gruppen til gode. Hun introducerede bla. den mellem fagfolk meget om diskuterende øjendiagnostik, der kort sagt går ud på, at man ved hjælp af pupilernes indbyrdes stilling i modlys, med sikkerhed kan afgøre, om et barn har været udsat for incest eller ikke. Hun skulle blive et sandt kup for De gode Feer, og beskæftigelsesterapien i de forskellige udvalg og værn steg astronomisk. Desuden tilføjede hun med sin offentlige ansættelse gruppen en længe savnet troværdighed. Igen var gruppens foretagssomhed med til at skaffe arbejdspladser, så dens samfundsgavnige virkning var ubestridelig. Den nye medarbejder blev udnævnt til Chefsexolog med uindskrænkede beføjelser, samt til Felstrateg med ret til at iværksætte angreb og siden gemme sig bag ryggen af de andre.

Overfeen var en dynamisk leder, der godt var klar over, at et firma vil stagnere, hvis medarbejderne ikke hele tiden bliver stimuleret med nye udfordringer, så med det formål at udvide forretningen og skabe travlhed på arbejdspladsen, blev flere af underfeerne sendt på kursus i Familievejledning. Der blev ikke sovet i timen. Allerede efter de første kursusdage var flere hjem i total opløsning, da de efter grundig familievejledning indså, at det var det eneste rigtige. På kursuset fjerde dag var emnet homoseksualitet, og da gruppen vendte tilbage til arbejdsmarken, viste det sig ikke helt uventet, at 80% af bygdens mænd var homoseksuelle og de resterende 20% skabssøsser. De havde alle været så udspekulerede at gifte sig og få en masse børn, for at skjulte deres laster. Men man kan ikke løbe om hjørner med professionelle fritidspsykologer.

På den sidste kursusdag var emnet incest - et meget populært emne blandt professionelle. Stemningen var forventningsfuld blandt kursusedeltagerne, og de drog glade og fro af sted med papir og blyant.

Da kursisterne kom tilbage, bredte der sig en chokbølge over den forhen så idylliske bygd: Det viste sig, at mange af bygdens alkoholiserede, homoseksuelle mænd, havde incest

som fritidsinteresse.

De gode Feer fandt ikke så god forståelse hos domstolene, som man kunne ønske, men som Overfeen så rammende sagde: »Jeg anerkender kun en lov- og det er Guds - hvis han altså ikke tager parti med modparten«.

Jo, - De gode Feer kæmpede en brav kamp, og bygden var taknemmelig. Deres virksomhed satte sig tydelige spor i bygdelivet.

Naboer snakkede ikke sammen, familier blev splittet, nogle valgte at flytte fra bygden, børn voksede op i dejlige utrygge forhold, hvor de måtte lære hvilke og hvilke ikke. De gode feers aktivitet fik sat en stopper for det usmagelige bygdiliv, hvor alle havde det rart og var uvidende om den raddenskab, der lå gemt under overfladen.

Et eventyr skrevet af Hans Jensen, Hvalvík

Ársfundur 8

Rúsdrekka-og Narkotikaráðsins

Leygardagin 25. sept. 1999 kl. 14⁰⁰ skipar Rúsdrekka- og Narkotikaráðið fyrri ársfundi á Hotel Hafnia.

Fundarskráð:

Kl. 14⁰⁰

Formaðurin bjóðar vælkomin.

Kl. 14¹⁰-15⁰⁰

Finn Mikkelsen, leiðari á deildini hjá Team Danmark fyrri gransking, ítróttarmedisin og doping, tosar um evnið: »Arbeiðið ímóti doping innan ítróttina«.

Kl. 15⁰⁰-15²⁰

Stedgur.

Kl. 15²⁰-16³⁰ Formansfrágreiðing og orðaskifti.

Öll áhugað eru vælkomin.

Rúsdrekka- og Narkotikaráðið

Atlantic Autoimport

Signabæur, Boks 32
Fo-410 Kollafjarður
Tlf. 421 560 & 289 778
Fax 421 067
teldupost: auto-imp@post.olivant.fo

Bilsala, lakk- & plátuverkstaður
Vit innflyta góðar brúktar persónbilar og smáar voruvagnar.
Eisini umvæla vit lakk- og plátuskaðar á öllum persón- og voruvognum

BILLUTIR

ÚTVEGAST
TIL FLEST
ALLAR BILAR
F.A. BILLUTIR
tlf. 421605 fax 421666

Fíggjarmálastýrið

Starvsfólk til kantínu

Fíggjarmálastýrið sokir eftir einum fólk at reka kantínu í Fíggjarmálastýrinum í umleið 2,5 tímar um dagin, at byrja so skjótt sum til ber.

Royndir á økinum eru ein fyrimunur.

Starvið verður lønt sambært avtalu.

Skrivlig umsókn skal sendast innan 5. oktober 1999 til

Fíggjarmálastýrið
Postboks 2039
165 Argir

Fyrirspurningar um starvið kunnu setast Marjun R. Simonsen á tlf. 35 20 26.

Ert tú áhugaður fyrri at gera mat?

Kom og royn at verða hjálparkokkur hjá okkum.

Møguleiki er fyrri dag- og kvöldvakt.

Løn eftir avtalu.

BIO BRAVO
RESTAURANT
Tlf. 319767/219696